

losbandige steden Sodom en Gomorra daarmee vergeleken er nog goed uitzagen. (Ezechiël 16:46-52)

De Bijbel stelt de menselijke natuur voor als vijandig tegenover God en voorspelt een toekomst vol moeilijkheden. De Bijbel leert dat de weg naar de hemel smal is en de weg naar het verderf breed. De Bijbel is niet geschreven voor wie eenvoudige antwoorden willen of een gemakkelijke optimistische kijk op godsdienst en de menselijke natuur.

De uitspraken van de Bijbel over zichzelf

Als de schrijvers van de Bijbel er zelf geen aanspraak op hadden gemaakt dat ze namens God spraken, zou het slechts een veronderstelling zijn als wij die aanspraak voor hen zouden maken. Met veel ondersteunende bewijzen en argumenten, hebben de Bijbelschrijvers beweerd geïnspireerd te zijn door God. Gezien miljoenen mensen hun tegenwoordige en eeuwige welzijn daarop hebben ingezet, kan de Bijbel geen goed boek zijn als de schrijvers voortdurend zouden hebben gelogen over hun informatiebron.

De wonderen in de Bijbel

De uittocht van Israël uit Egypte is een historische basis voor het geloof dat God Zich aan Israël openbaarde. Indien de Rode Zee zich niet in tweeën deelde zoals Mozes zei, verliest het Oude Testament zijn autoriteit om namens God te spreken. Het Nieuwe Testament is op dezelfde manier met wonderen verbonden. De apostel Paulus zegt dat het christelijk geloof op een leugen is gebouwd indien Jezus niet lichamelijk uit de dood is opgestaan. (1 Korintheërs 15:14-17) Om zijn betrouwbaarheid te tonen noemt het Nieuwe Testament getuigen, en wel uit een zodanige periode dat deze verklaringen nagegaan kunnen worden. (1 Korintheërs 15:1-8) Velen van de getuigen eindigden als martelaren, niet om vage morele of spirituele ideeën, maar vanwege hun verklaring dat Jezus uit de dood was opgestaan. Omdat martelaarschap niet ongebruikelijk was, is de basis waarop deze mensen hun leven opofferden van belang. Velen zijn gestorven voor wat zij zagen als de waarheid. Maar mensen sterven niet voor iets dat ze als een leugen beschouwen.

De erkenning van de Bijbel door Christus

Velen hebben gunstig over de Bijbel gesproken, maar niemand heeft de Bijbel zo dwingend onderschreven als Jezus van Nazareth. Niet alleen door Zijn woorden maar meer nog door Zijn levenswijze heeft Hij de Bijbel aanbevolen. In tijden van persoonlijke beproeving, openbaar optreden en persoonlijk lijden maakte Hij duidelijk dat Hij het Oude Testament zag als meer dan een nationale traditie. (Mattheüs 4:1-11; 5:17-19) Hij beschouwde de Bijbel als een boek over Zichzelf. Tegen Zijn landgenoten zei Hij: 'U leest in de boeken van Mozes en de profeten omdat u denkt daarin eeuwig leven te vinden. Al die boeken getuigen over Mij. En toch wilt u niet bij Mij komen om eeuwig leven te vinden.' (Johannes 5:39-40)

Psalm 119:43 - "het woord der waarheid."

Psalm 119:142 - "Uw wet is waarheid."

Psalm 119:160 - "Heel uw woord is de waarheid."

Waar je kunt op steunen Bijbel – autoriteit

“De bedoeling van goede Bijbelse interpretatie is eenvoudig : naar de volle betekenis van de tekst gaan.”

Als we de Bijbel benaderen, krijgen we te maken met :

1. De historische kloof tussen de bijbelse tijden en vandaag.

We leven niet in 800 vC. En ook niet in het jaar 33 nC.

2. Sociale en culturele kloof - We zijn geen Joden, hebben niet hun opvoeding gehad, niet hun culturele bagage meegekregen, niet hun taal of manier om iets te zeggen..of niet de levensstijl van het Middellandse Zee gebied.

3. De taalverschillen

We lezen de Bijbel niet in de oorspronkelijke talen, waarin Mozes, Paulus of anderen schreven... Taal is een levend iets - vertalingen proberen een weergave te zijn van waar het om gaat.

4. Het is waar. De Bijbel werd met de hand gekopieerd - Geen enkele van de originele manuscripten, geschreven door Paulus, Mozes of Jesaja werd teruggevonden. Maar God liet niets verloren gaan van wat Hij wilde dat mensen zouden weten

5. Maar ondanks al de te overbruggen kloven, laat de Bijbel zich verstaan als een stapsgewijs zich ontfouwende goddelijke openbaring. Wij hebben de volledige Bijbel; Jozua daarentegen had alleen maar de eerste vijf boeken vol beloften van hoe God zijn wonderlijke plan van verlossing en vernieuwing zou realiseren.

Van schaduw naar werkelijkheid !

Maar de grootste werkelijkheid moet nog komen !

6. de literaire kloof : de manier om iets te zeggen - een verscheidenheid van taalgebruik.

Bijbel-schriftgedeelten types

- ✳ Historische
- ✳ Wetgeving
- ✳ Biografische
- ✳ Verhalen
- ✳ Profetieën
- ✳ Poëzie
- ✳ Brieven
- ✳ Parabels
- ✳ Wijsheid
- ✳ Openbaringen
- ✳ Predikingen
- ✳ Waarschuwingen

Zelfs al werd de Bijbel geschreven over een periode van talrijke eeuwen en door talrijke personen met een verschillende achtergrond en bekwaamheid... is er altijd

7. De goddelijke inspiratie van het woord.

Mensen hebben hun stijl eraan gegeven, maar de boodschap was van God.

2 Timotheus 14-17 : *“Blijf jij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wèl bewust van wie jij het hebt geleerd, en dat jij van kindsbeen af de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus. Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust.”*

2 Petrus : 20-21 : *“Dit moet jij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswegen gesproken.”*

Interpretatie van de Bijbel schippert op een spanningsveld tussen :

1. De eeuwige waarde (“God’s Woord verandert nooit!”)
2. Historische achtergrond (verbondenheid in de tijd)

Prediker 3,14 :

“Ik heb ingezien, dat al wat God doet, voor eeuwig is; daaraan kan men niet toedoen en daarvan kan men niet afdoen; en God doet het, opdat men voor zijn aangezicht vreze.”

Spreuken 6,23 :

“Want het gebod is een lamp en de onderwijzing een licht”

Wat zegt de Bijbel over zichzelf ?

De Bijbel is geen verzameling van menselijke ideeën. De schrijvers werden door de Heilige Geest geleid.

De Bijbel zegt : “Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust.” 2 Timotheüs 3:16.

*“want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswegen gesproken.” 2 Petrus 1:21.
“en de Schrift niet kan gebroken worden” Johannes 10:35.*

Een van de grootste wonderen in de Bijbel is zijn eenheid.

De 66 boeken van de Bijbel zijn geschreven :

1. Op drie continenten
 2. In drie talen
 3. Door ongeveer 40 verschillende mensen (koningen, herders, wetenschappers, rechters, legeroversten, vissers, priesters en een dokter).
 4. Over een periode van ongeveer 1.500 jaar.
 5. Over de meest controversiële onderwerpen.
 6. Door mensen die in de meeste gevallen elkaar nooit hebben ontmoet
 7. Door auteurs wiens opvoeding en achtergrond zeer verschillend was
- Ondanks hun enorme tijdsverschil, cultuurverschil en tal van andere tegenstellingen... is het opvallend dat*

1. De 66 boeken in harmonie zijn met elkaar. Er is geen spoor van tegenspraak.
2. Soms wordt een onderwerp uit een ander gezichtspunt benaderd, of worden nieuwe concepten weergegeven, maar geen van deze concepten ondermijnt de uitspraken van wat andere schrijvers over het onderwerp zeggen.

Welke Bijbelse basis vinden we in de profetieën van de Messias in het Oude Testament met betrekking tot de komende Messias die hun vervulling kennen in het leven van Jezus ?

De Bijbel zegt : “En Hij (Jezus) begon bij Mozes en bij al de profeten en legde hun uit, wat in al de Schriften op Hem betrekking had.” Lukas 24:27. -

“Want onvermoeid bestreed hij (Appollos) de Joden in het openbaar en bewees uit de Schriften, dat Jezus de Christus is.” Handelingen 18:28

Dr. Peter Stoner, voormalig decaan van het department wiskunde, astronomie en onderzoek, van het Pasadena College (California), werkte met 600 studenten gedurende verschillende jaren aan de berekening van het “principe van de waarschijnlijkheid”, toegepast op de profetieën van de komende Messias. Ze kozen acht uit de vele profetieën en berekenden dat de kansen dat ze alle acht zouden worden vervuld door één persoon, één in de 1,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000 kon zijn. Wat zou het geweest zijn als men alle 125 profetieën zou hebben genomen - Het zou gewoon niet kunnen gebeuren !

De eerlijkheid van de Bijbel

De Bijbel is pijnlijk eerlijk. Jacob, de vader van zijn uitverkoren volk wordt getoond als een bedrieger. Mozes, die de Wetten opschreef, wordt beschreven als een onzekere, onwillige leider, die in een eerste poging zijn eigen volk te helpen, iemand vermoordde en vervolgens voor zijn leven naar de woestijn vluchtte. David wordt niet alleen afgeschilderd als Israëls meest geliefde koning, generaal en geestelijk leider, maar ook als iemand die de vrouw van een andere man nam en vervolgens om zijn eigen zonde te bedekken, samenzweerde om haar echtgenoot te laten ombrengen. Verder beschuldigt de Bijbel het volk van God, de natie Israël, ervan zo slecht te zijn dat de